

А Г Р А

Издава Професионална гимназия по земеделие БРОЙ 3

гр. Търговище

ДЕКЕМВРИ 2014 г.

Едно невероятно изживяване в света на науката

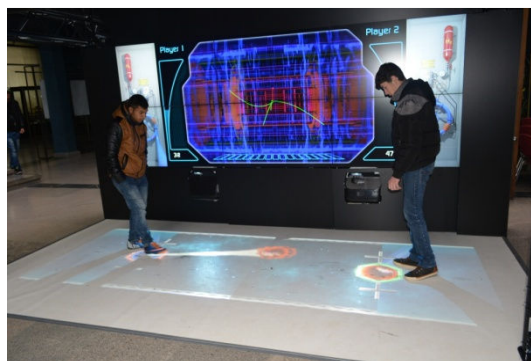
Впечатления на ученици от XI „А“ клас от екскурзията до гр. София

Нито лошото време, нито дългият път успяха да ни спрат и потеглихме ентузиазирани за столицата.

Целта на екскурзията беше да посетим изложбата, организирана от Министерството на образованието и науката и от Софийския университет „Св. Климент Охридски“ в националния музей „Земята и хората“. Изложбата беше посветена на миналото, настоящето и бъдещето на CERN - Европейски съвет за ядрени изследвания със седалище Женева, на българското участие в различните изследователски и образователни програми.

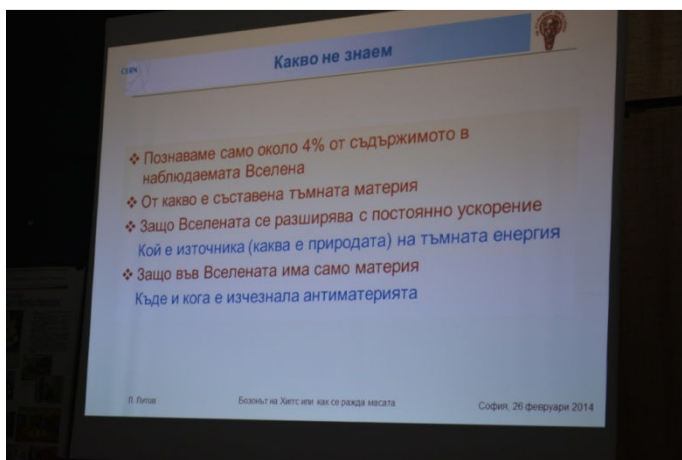
Там имахме възможност да видим прожекцията на филма „4% Вселена“, слушахме лекция за откритието на Хиггсбозона на проф. Леандър Литов от Софийския университет „Св. Климент Охридски“, който е представител на България в CERN.

Играхме по двойки на протонен футбол в интерактивния тунел и разбрахме каква е същността на експериментите, които се правят в PERN. Разгледахме изложбената зала, в която имаше плакати на четирите големи експеримента в Големия адроненколайдер - ATLAS, CMS, ALICE и LHCb, които инж. Томова е посетила по време на обучението си в PERN в Швейцария.

Разбрахме колко малко знаем за Вселената и колко още неизвестни има за човечеството, неизвестни, които чакат своите откриватели. Осъзнахме в каква посока се развиват науката, инженерните и компютърните технологии.

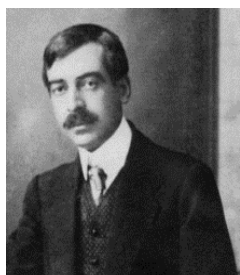

За нас екскурзията беше много впечатляваща, поучителна и интересна, въпреки студеното време и затрудненото придвижване. Между другото, докато пътувахме, наблюдавахме пътната обстановка и като пътници, участници в движението, и като бъдещи водачи на МПС и се поучихме от грешките на другите водачи, които не бяха си подготвили автомобилите за зимните условия.

Предстои ни да се запознаем с презентацията на госпожа Томова за Европейския съвет за ядрени изследвания и да си направим в училището кът посветен на PERN.

100 години от трагичната смърт на Пейо Яворов

Аз не живея: аз горя

1878-1914

Родно място – Чирпан

Участник в литературния кръг „Мисъл“, който поставя началото на модернизма в българската литература (Пенчо Славейков, д-р Кръстев, Яворов, П. Тодоров).

Един от най-големите поети на ХХ в.:
социален поет, индивидуалист, символист

Борец за свободата на Македония

Поетът изживява **пламенна любов към Мина Тодорова**, на която посвещава най-красивите си стихове. След ранната ѝ смърт от туберкулоза **се венчава за Лора Каравелова**, чиято любов се оказва фатална за него. Измъчваната от съмнения Лора се застрелва, а Яворов прави опит да се самоубие (предсмъртното писмо от един ред гласи: „*Моята мила Лора се застреля сама. Ида и аз подир нея*“). Но изстрелът само пронизва слепоочието му и го ослепява. Съкрушен от обвиненията, че той е убиецът на Лора, на 29 октомври 1914 година поетът взема голяма доза отрова и **се застрелва**.

ДВЕ ХУБАВИ ОЧИ

*Две хубави очи. Душата на детев две хубави
очи; – музика – лъчи. Не искат и не
обещават те... Душата ми се моли,
дете,
душата ми се моли! Страсти и неволище
хвърлят утре върху тяхбулото на срам и
грях. Булото на срам
не ще го хвърлят върху тяхстрасти и неволи.
Душата ми се моли, дете, душата ми се
моли... Не искат и не обещават те! – Две хубави
очи. Музика, лъчив две хубави очи. Душата на
дете.*

*Душата ми е стон. Душата ми е зов.
Защото аз съм птица устрелена:
на смърт е моята душа ранена,
на смърт ранена от любов...
Душата ми е стон. Душата ми е зов.
Кажете ми: що значат среща и разлъка?
И ето аз ви думам: има ад и мъка-
и в мъката любов! („НА ЛОРА“)*

СТРАНИЦА НА ДИРЕКТОРА

По „Тартюф“

Заглавието на пиесата е име на героя главен, който е много лицемерен, но и малко забавен. Ползва порочните страсти на нашата природа, за да осъществи замисъл само за своя изгода.

Ние следим не толкова човешкото лицемерие, но и друг опасен порок- глупавото лековерие. Тартюф е голям използвач с нечисти цели, от когото в семейството всички са пропищели.

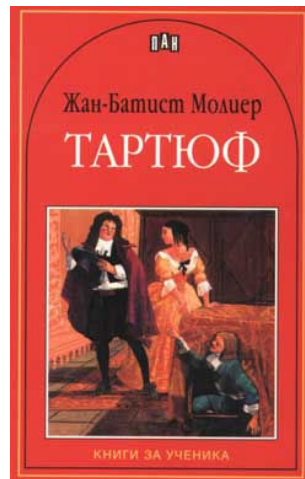
Оргон се държи вкъщи като деспот неразумен, заплепен от човека набожен и сладкодумен. За почти всички останали е съвършено ясно-мошеникът ги е хванал всички много натясно.

Безбожникът е готов жив човек да кремира, в дома му се нахвърля на съпругата Елмира. Подлецът желае да нарани семейната й чест, а и постъпва лицемерно като човек злочест.

А Оргон своите близки към бездната тласка, защото не вижда истинската лицемерна маска. Заслепен дарява на измамника голям имот, обрича своето семейство на робски хомот.

Тартюф изпраща в дома си пристав съдебен, но от стражата само измамникът е отведен! Творбата носи радост с емоционалния език, налице е обаяние на драматургичния лирик!

Живко Жеков

ЮБИЛЕЙНИ

ПОЗДРАВ ДО II ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ
„Н. Й. ВАПЦАРОВ“

НА III ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ
„П. Р. СЛАВЕЙКОВ“

Едно от училищата с корени дълбоки
пръска светлина във всички посоки!
Петдесетгодишна е неговата история,
утвърдило се вече, днес е в еуфория!

С поздрави до целия учителски екип,
за да възплъзва свой ренесансов лик.
А учениците после земеделие да учат,
да усвоят професия, занаят да научат!

Живко Жеков

За училището, което ни е съседно,
е нашето поздравление поредно.
Тридесет и пет години съществува
и днес отново празнично ликува!

Може би отдавна не е поемало дъх
и достига не един творчески връх!
На образованието то е еквивалент,
усвоява на науката всеки компонент!

Пожелавам да дочака нов юбилей,
ученикът да учи, да лудува и се смей!
Нека здраве и живот да акумулира
и да продължи пак да просперира!

Живко Жеков

Легенди и предания от родния край

Създаването на село Съединение

Преди много, много години тук имало две селца. Горното било разположена на запад от сегашната територия на селото и се наричало Зарала, защото било богато и в най-неплодородните години тук се намирало достатъчно храна. Зайре (от турски) означава храна. Долното се намирало в местността „Касим чешма“. Наричали го Атлари , тъй като жителите му отглеждали силни и хубави атове- коне. Хората живеели добре, но се появила страшна болест, от която измрели цели семейства. Оцелелите домакинства - две от долната махала и едно от горната искали да избягат от мястото на заразата и си построили нови къщи по-близо една до друга, но дълго време всяка от махалите си имала свои ливади и свои ниви. Заселили се и други хора. Решили да слоят двете селца и да създадат ново село, което нарекли Съединение.

Селим Сейфединов

Марината дупка

В прохода „Боаза“ на няколко километра от Търговище по пътя за Омуртаг се намира пещерата „Марината дупка“, която отдалече прилича на око на конска глава.

За нея народът разказва предание. В далечните години на робството в Ески Джумая (Търговище) живеела много красива мома, на име Мара. Местният бей поискал да я направи своя жена, но тя не се съгласила, тъй като не желала да смени вярата си. Богатият бей се заканил, че ще я вземе насила. Тогава тя се скрила във висока пещера в местността „Боаза“, а близките ѝ тайно ѝ носели храна. Хитрият бей ги проследил и изпратил голяма войска да я отвлече. Когато погледнала надолу, момата разбрала какво я чака и се хвърлила от скалата. Разпилели се жълтиците от наниза ѝ и от всяка поникнало по едно жълто Урумово лале. Те и до днес цъфтят там. В чест на родолюбивата мома нарекли пещерата „Марината дупка“.

Марияна Марчева

Как празнуват Коледа и Нова година по света

В Португалия вярват, че в коледната нощ на гости идват душите на мъртвите роднини и им оставят на масата хляб и плодове, за да си хапнат. Коледните празници завършват на 6 януари, когато жените месят специален хляб и поставят дребна монета в него. Който намери паричката, трябва да почерпи цялото семейство и да плати следващата коледна вечеря.

В Унгария на новогодишната трапеза не се слагат кокошки, патици и пуйки, за да не отлети щастието. Непременно се пече прасенце като знак за благополучието на дома.

В Мексико в гостната се закача съд с нарисувани чудовища, който е пълен с всевъзможни сладкиши. Гостите и домакините със завързани очи удрят съда с пръчка. Всички вярват, че който го счупи, ще бъде най-щастлив през годината.

В Ирак в новогодишната нощ всеки трябва да стиска в ръката си сребърна монета, която ще го предпази от раздяла с близките и с родните места.

В Дания хората чупят чинии пред къщите си. Според поверието тези, които имат най-много счупени съдове, ще се радват на най-много истински приятели през новата година.

В Италия в новогодишната нощ изхвърлят през прозорците непотребните вещи. Хората вярват, че колкото повече боклук изхвърлят, толкова повече богатства ще имат през следващата година.

В Австралия хиляди хора пеят на открито традиционни песни със свещи и факли в ръце.

В Австрия си подаряват прасенце - талисман. Традицията се зародила преди много години, когато на заклета стара мома подарили истинско прасенце, украсено със сърце от позлатена хартия. След това тя си намерила съпруг. Оттогава се смята, че прасенцето носи късмет.

Във Великобритания основното и задължително ястие в менюто е пълнената пуйка. Всяка домакиня приготвя коледен пудинг, в който пъхва монета от шест пенса. Поднася се и супа от костенурки. В навечерието на Коледа и на следващия ден по улиците може да се видят многобройни карнавали и тайнствени пиеси, в които играят маскирани актьори.

Във Финландия празнуването на Коледа не започва със сядане около празнична трапеза, а с престой в сауна.

В Германия на Коледа се събира цялото семейство. Младите отиват при старите, колкото и далече да живеят. Всички заедно сядат около богатата трапеза, за да хапнат от традиционните немски специалитети - гъска с ябълки, прощолен, както и други вкусни неща.

Във Виетнам в новогодишната нощ в реките се пускат живи раци. Смята се, че на гърба на раците плува бог, който се отправя към небесата, за да разкаже там как живеят хората на земята. Виетнамците си подаряват клонче от разцъфнала праскова и си прощават всички обиди.

В Бразилия заради горещините Дядо Коледа е облечен в бански костюм.

ВЕСЕЛА КОЛЕДА И ЩАСТЛИВА НОВА ГОДИНА!

И не забравяй – на Коледа стават чудеса!

